

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خواوی بهخشندهی میهره بان

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ (1)

هاوارو ئاهو ناله بو هر که سیک که به شوین کهم و کوریدا ده گپریت و له عیب و عاری خه لکی دهدویت.

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ (2)

ئهو که سهی که مال و سامانی زوری کو کردو ته وهو هر خه ریکی ژمار دنیتی و (دلی پی خوشه له هه مان کاتدا، ره زیلهو به خشنده نیه).

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (3)

وا ده زانیت مال و سامانه کهی ده بیته هو ی ته من دریزی و نه مری بوی؟!

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ (4)

نه خیر (ئاوا بوی ناچیته سهر) به لکو به سووکی و ریسوایی فری دهریته ناو (حطمة) وه.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ (5)

جا تو چوزانی (حطمة) چیه؟

نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ (6)

بریتیه له ئاگری داگیر ساوو بلئسه داری خودا.

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِنْدَةِ (7)

ئەو ئاگرەروو دەكاتەناوجەرگەي دڭ و دەرونەکان (کەمەئبەندی کوفرو
خوانەناسی بوون).

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ (8)

ئەو ئاگرەروو دۆزەخەلەشویئیکداپەکەسەرگیراوو دەرگا داخراوہ (رئگەي
قوتار بوونی نییە).

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ (9)

(خوانەناسان لەوئ) بەسراون بەکۆلەکەي درئژەوہ، (هئچ
جموئیکیان بو ناکرئت).